

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1942 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

Genom en den 20 februari 1942 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 56, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 1 november 1940 med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m., vilken enligt lag den 23 maj 1941 (nr 269) gäller till och med den 30 juni 1942, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1943.

Lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m. innehåller föreskrifter om förlängning av vissa frister och om andra lättnader till förmån för patenthavare och patentsökande. Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Kungl. Maj:t sätta dessa föreskrifter i tillämpning dels i fråga om svenska medborgare och dels, under förutsättning av ömsesidighet eller likvärdiga förmåner, jämväl i förhållande till utlandet. Lagen äger, enligt lag den 23 maj 1941 (nr 269), giltighet till och med den 30 juni 1942.

Förordnande om tillämpning av vissa av lagens bestämmelser har meddelats, i fråga om svenska medborgare genom kungörelser den 20 december 1940 (nr 1011) och den 23 maj 1941 (nr 270), i förhållande till Schweiz genom kungörelse den 20 december 1940 (nr 1012) och den 23 maj 1941 (nr 271), i förhållande till Norge genom kungörelser den 9 maj 1941 (nr 238), den 28 juni 1941 (nr 576) och den 30 december 1941 (nr 976), i förhållande till Finland den 23 maj 1941 (nr 272), i förhållande till Storbritannien och Norra Irland den 19 juli 1941 (nr 662), i förhållande till Frankrike den 19

juli 1941 (nr 663), i förhållande till Danmark den 30 augusti 1941 (nr 717) och i förhållande till Tyska riket jämte Böhmen-Mähren den 28 november 1941 (nr 897).

I propositionen uttalar *departementschefen*, att det torde vara nödvändigt att förlänga giltighetstiden för ifrågavarande lagstiftning, förslagsvis till och med den 30 juni 1943, samt att några erfarenheter av lagens tillämpning, som giva anledning till ändring i lagen, icke föreligga.

Lagrådet har lämnat det upprättade lagförslaget utan erinran.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag *Utskottet.*
och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 56, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 mars 1942.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Närvarande: se under utskottets utlåtande nr 12.